

Marinin kirjoitus rokotuksia ottavista "aivottomista lampaista"

<https://emea01.safelinks.protection.outlook.com/?url=https%3A%2F%2Fwww.sannamarin.net%2Fblogi%2F2010%2F08%2F10%2F34342%2F%3Fpage2&data=04%7C01%7C%7C432a0bb8e7324c6a51f508d9aa132873%7C84df9e7fe9f640afb435aaaaaaaaaaaa%7C1%7C0%7C637727821521643331%7CUnknown%7CTWFpbGZsb3d8eyJWljiMC4wLjAwMDAiLCJQIjoiV2luMzliLCJBTiI6Ikl1haWwiLCJXVCi6Mn0%3D%7C3000&data=d%2BWsAmuROoHhnsWEmqsIFDIiThI%2BDJkuLtA1b8INWU%3D&reserved=0>

Raharikas lääketeollisuus

Tiistai 10.8.2010

(Julkaistu Debatissa 3/2010)

Nyt se sitten vihdoinkin selvisi: sikainfluenssauhkaa ei todellisuudessa ollutkaan. Ainakaan siinä määrin kuin media, poliitikot ja lääketieteen ammattilaiset uhan vaarallisuudesta varoittelivat. Mutta kuka oikein hyötyi possujen kärsillä ja saparoilla lietsotun hysterian ylläpitämisestä?

Rokotevalmistajat saivat yksin Suomelta 100 miljoonaa euroa paksunnan lompakon rokotteista, joiden vaikuttavuudesta terveyden laatuun ja tilaan on heikosti näyttöä. Euroopan tasolla possurokotekustannukset kipuavat miljardeihin. Pelko ja uhka ovat aina olleet tehokkaita markkinointikeinoja ja näiden varjolla on helppo myydä kansalle kuin kansalle palanen turvallisuudentunnetta. Massahysterian saavutettua kipupisteensä ei järjelle tai tosiasioille enää ole sijaa julkisessa keskustelussa. Päätöksenteosta tulee kiihotetun kansanjoukon lepyttämisen airut. Sanaparsi "mitä jos" onkin yksi tehokkaimmista holtittoman rahanmenon oikeuttavista taikasanoista. Esirippu laskee ja lääketeollisuus kumartaa katsomossa töllöttäville aivottomille lampaille.

Lääketeollisuus kuljettaa lääkäreitämme vuosittain varsin avokätisesti erilaisiin seminaareihin ja koulutustapahtumiin ympäri maailmaa. Esimerkiksi Tampereen kaupunginhallituksen henkilöstöjaostolle tulee vuosittain hyväksyttäväksi kymmeniä tämänkaltaisia seminaarikutsuja. Toiminta on mahdollista, koska siitä hyötyvät sekä matkojen kustantajat että vastaanottajat. Lääkeyhtiöt saavat sanomansa perille ja kenties myötämielisemmän suhtautumisen tuotteisiinsa eli pidemmän päälle lisää rahaa, kaupunki saa maksutonta koulutusta lääkäreillensä ja lääkärit saavat kokemusta, tietoa ja tärkeydentunnetta matkoiltansa. Tilannetta voidaan halutessa perustella myös asiakkaan hyödyn näkökulmasta: saavathan sairaaikin tuhansien eurojen arvosta ammattitaitoisempaa apua vaivoihinsa. Toiminnan eettisyys on kuitenkin helposti myös kyseenalaistettavissa. "Lahjuksilla" on aina hintansa ja lopulta laskun maksavat kuluttajat lääkkeiden hintojen sekä vääristyneen kilpailun ja tarjonnan muodossa.

Lääketeollisuus on yksi vaikutusvaltaisimmista nykypäivän poliittisista viiteryhmistä ja se toimii samalla paperisella polttoaineella kuin mikä tahansa kapitalistinen instituutio – rahalla. Samalla kun rikkaita länsimaita suitsutetaan erektio- ja elintapatautilääkkeillä, ei kehitysmäihin tahdo riittää edes historiallisen kehityksen näkökulmasta yksinkertaisimpia lääkkeitä ja rokotteita. Suomenkin 100 miljoonan possurokoterahalla olisi ollut mahdollista estää lukematon määrä lapsikuolemia kehityksessa. Toinen vaihtoehto olisi ollut laittaa rahat kotimaassa ennalta ehkäisevään sosiaalityöhön, päihdetyöhön ja terveysvalistukseen. Nämä jos mitkä ovat todellisia "mitä jos" arvoisia resurssikohteita. Ehkä saamme vielä oikeudenmukaisuutta rahanmenoon, kunhan kansa saa taakseen miljardien arvoisen lobbauskoneiston, jolla voidella päättäjiä?